Влада - Радам!

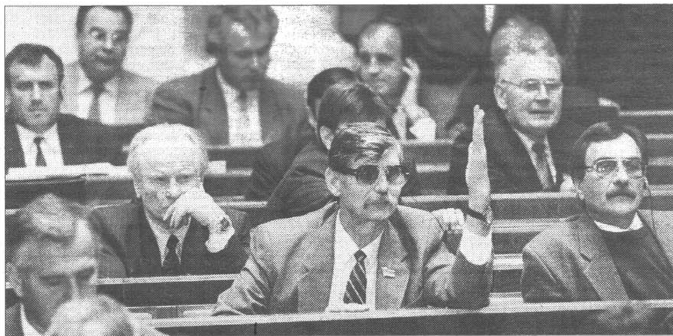
Голос України

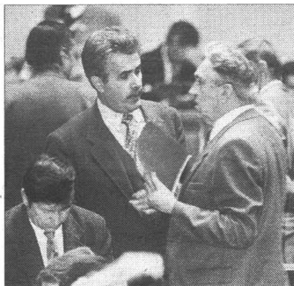
ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 174 (1674) ♦ Середа, 17 вересня 1997 року ♦ Ціна договірна

Пішов процес.

Бюд-жет-ний





Парламентська хроніка

Ранкове й денне засідання 16 вересня

Як поінформував парламент заступник Голови Верховної Ради Віктор Мусіяка, наприкінці дня 15 вересня до Верховної Ради надійшов проект державного бюджету на 1998 рік. На підході і доповідь про хід виконання бюджету. До 5 жовтня ці документи мають розглянути парламентські комітети. З цього приводу народні депутати застерігали: щоб не повторилася ситуація з гальмуванням прийняття бюджету-97, необхідно особливу увагу звернути на ухвалення податкових законів.

(Закінчення на 2-й стор.).

Дійшли спільної думки

Заступник Голови Верховної Ради України Віктор Мусіяка зустрівся з Президентом України Леонідом Кучмою. Однією з основних тем тривалої розмови були проблеми, пов'язані із Законом «Про місцеві державні адміністрації». Раніше Президент неодноразово повертав закон для повторного розгляду Верховною Радою. Співрозмовники дійшли спільної думки про необхідність пошуку шляхів до взаєморозуміння і конструктивної співпраці. Узгоджено пропозиції щодо конкретних пунктів закону, які будуть запропоновані на розгляд народним депутатам. Ішлося також про інші закони, прийняті Верховною Радою, щодо яких Президент висловив свої пропозиції та зауваження. Досягнуто домовленостей, що сприятимуть ефективному розв`язанню цих проблем.

На розгляд парламенту

Президент України Леонід Кучма подав на розгляд Верховної Ради проект закону України «Про ратифікацію Протоколу до Конвенції про правову допомогу та правові відносини у цивільних, сімейних та кримінальних справах від 22 січня 1993 року».

Протокол було підписано у березні минулого року під час засідання глав держав — учасниць СНД. Цей документ має ліквідувати прогалини у зазначеній Конвенції, що виявилися під час її практичного застосування.



Наша людина очолює сесію Генеральної Асамблеї ООН

Учора відкрилася чергова, 52-а сесія Генеральної Асамблеї ООН. Про намір узяти участь у роботі цього форуму міжнародного співтовариства оголосили 24 глави держав, 18 прем'єр-міністрів та 80 міністрів закордонних справ. Як і плановано, головуватиме на цій сесії міністр закордонних справ України Геннадій Удовенко. Його кандидатуру рекомендувала група східноєвропейських країн, представник яких має цього року керувати роботою Асамблеї.

Порядок денний сесії складається зі 136 пунктів, що включають, зокрема, такі проблеми, як взаємозв'язок між роззброєнням та розвитком, всебічний розгляд питання з підтримання миру, соціальний та економічний розвиток у світі, права людини, охорона навколишнього середовища.

Врожай-97

За роботу й нагорода

На Одещині офіційно підбито підсумки збирання ранніх зернових та зернобобових культур. У середньому в області одержано з кожного гектара по 33,1 центнера зерна, валовий збір його становить 2580 тонн — найбільше з часу проголошення незалежності України. Відзначилися й чимало жниварів, котрі за складних погодних умов зібрали врожай із незначними втратами. Праця тих, хто попереду, не залишилася непоміченою. Як і було обіцяно напередодні жнив, кращих нагородили.

Першу премію — телевізори престижної марки «Самсунг» — одержали комбайнери Олександр Кухляренко з КСП «Україна» Овідіопольського та Василь Беус з агрофірми «Дністровська» Арцизького районів; другу — відеомагнітофони — Юрій Іванов із КСП «Струмок» Татарбунарського та Дмитро Молдован із КСП «Єнікей» Кілійського районів. Ще двох комбайнерів, які посіли третє місце, — Андрія Синенка з КСП ім. Суворова Миколаївського та Станіслава Юреска з КСП «Успенське» Саратського районів — нагороджено магнітофонами.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеська область.

Міністри оборони говорили про НАТО

Широке коло питань співробітництва у військовій сфері обговорювалося під час зустрічі міністра оборони України генерал-полковника Олександра Кузьмука та міністра оборони Данії Ханса Хеккерупа, котрий перебуває в Україні з триденним офіційним візитом. На переговорах глави військових відомств двох країн, зокрема, обговорили проблеми європейської безпеки, розширення НАТО та стан двостороннього військового співробітництва.

Лист на першу сторінку

Над ким смієтеся? Над собою!

Як чинить грабіжник, коли йому не вдається відчинити чужі двері? Лізе у вікно. Щойно відшуміли баталії щодо можливого підвищення тарифів на оплату житла та комунальних послуг до їх реальної вартості. Всі три гілки влади, здається, дійшли згоди, що за нинішніх хронічних невиплат зарплат і пенсій громадяни просто не в змозі будуть «відстібати» ще більше. Аж ось стало відомо, що найближчим часом буде підвищено тариф на природний газ для побутових потреб тим, хто не придбав лічильника. Декотрі ваші колеги-журналісти дозволили собі гумористичний тон, коментуючи цю інформацію. «Забудькуваті, готуйте гаманці!» Очевидно, забули, що іронізують над тими, в кого пенсія 40 гривень, хто роками не отримує зарплату чи ледь животіє на мізерну допомогу з безробіття?

Борис ІЛЬЄВСЬКИЙ.

Суми.

«Зеленим» — 10

Українська екологічна асоціація «Зелений світ» відзначає своє 10-річчя.

За даними організації, загальна кількість відходів, нагромаджених в Україні, сягає 25 млрд. тонн (з них 4,7 млрд. — токсичні), або приблизно 40 тис. тонн на 1 кв. км, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

ПОВІДОМЛЕННЯ

Як повідомив 15 вересня ц. р. головний лікар Республіканської клінічної лікарні Володимир Свиридов, загальний стан здоров'я Голови Верховної Ради України Олександра Мороза та першого заступника Голови Верховної Ради України Олександра Ткаченка задовільний. Процес одужання проходить без відхилень від норми.

Прес-служба Верховної Ради України.

P. S.

○ **Сьогодні у Києві буде підписано угоду про принципи створення СП між ВАТ «АвтоЗАЗ» та південнокорейською компанією DAEWOO.**

○ **Голова столичної держадміністрації Олександр Омельченко підписав розпорядження щодо реорганізації підприємства «Паркування» та створення на його базі міської комунальної служби з експлуатації та утримання платних місць паркування транспортних засобів.**

○ **Розбійницький напад на туристичний автобус «Афіни—Москва», в якому були і громадяни України, здійснено на території Молдови.**

○ **Унаслідок викиду газу на горлівській шахті «Комсомолець» (в/о «Артемвугілля») один гірник загинув і одного шахтаря травмовано.**

○ **32 житлових будинки залишаються підтопленими у смт Пришиб Михайлівського району Запорізької області.**

У номер

Не зашкодити ідеалам

Президент України Леонід Кучма зустрівся з лідерами партій та громадсько-політичних об`єднань центристського спрямування за їхньою ініціативою. У розмові взяв участь Прем`єр-міністр Валерій Пустовойтенко. Учасники зустрічі обговорили соціально-політичну ситуацію в країні в умовах наближення виборів. Відбувся обмін думками щодо майбутнього виборчого закону. Керівники партій та громадсько-політичних об`єднань виступили з ініціативою укласти між всіма політичними силами своєрідний меморандум взаєморозуміння і злагоди. Президент підтримав таку пропозицію, наголосивши, що над усе треба зберегти мир у країні, не зашкодити ідеалам демократії.

Співробітництво без змісту — ніщо

Проблема активізації двосторонніх україно-німецьких відносин в економічній та політичній сферах була предметом уваги під час зустрічі Президента України Леоніда Кучми зі статс-секретарем міністерства фінансів ФРН Юргеном Штарком. За словами Юргена Штарка, двостороннє співробітництво наповнюється конкретним змістом, і це добрий сигнал для німецьких інвесторів та бізнесменів, а також для світової ділової громадськості.

А під час переговорів Леоніда Кучми з президентом Світового банку Йоханнесом Лінном ішлося про шляхи розблокування фінансування Світовим банком чотирьох програм зі структурного реформування економіки України. Наша сторона стурбована тим, що Світовий банк лише наполовину використовує свої можливості у фінансових відносинах з Україною.

Україна — Фінляндія. До програми візиту

Відбулася зустріч керівника Секретаріату Голови Верховної Ради України Івана Мусієнка з Надзвичайним і Повноважним Послом Фінляндської Республіки Мартті Ісоаро. Обговорено ряд питань, пов'язаних з візитом в Україну офіційної делегації Парламенту Фінляндії на чолі зі Спікером Ріітою Уосукайнен. Зокрема, було уточнено програму візиту, який відбудеться 21—24 вересня ц. р., а також порушено деякі аспекти розвитку україно-фінляндських зв'язків.

На шляху до рішучих заходів

Перший віце-прем'єр-міністр України Анатолій Голубченко провів нараду, на якій розглядали пропозиції міністерств і відомств до проекту програми дій нового уряду. На думку А. Голубченка, щоб піднести й зміцнити економіку країни, необхідно найближчим часом вжити термінових і рішучих заходів. Скажімо, Мінвуглепрому слід істотно обмежити бартерні операції, що призводять лише до збитків, а також завершити будівництво кількох шахт. Чимало проблем і у нафтогазовій галузі. Через відсутність лічильників газ розкрадають. За розрахунками спеціалістів, лише збільшення ціни транспортування газу усього на 4 центи дасть кошти, достатні для виробництва 1 млн 300 тисяч газолічильників, які можна буде встановити малозабезпеченим. Змістовну програму підготувало Міністерство транспорту: найближчим часом планується реструктуризувати галузь, вдосконалити тарифну та цінову політику.

ПІШОВ ПРОЦЕС. БЮДЖЕТНИЙ

(Початок на 1-й стор.).

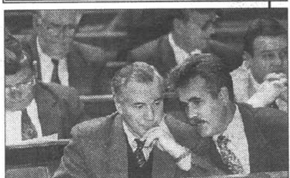
Обговорюючи порядок денний усієї сесії, парламентарії із занепокоєнням висловилися про потребу розгляду особливо наболілих проблем, зокрема, про виплату заробітної плати і пенсій, про зростання організованої злочинності, про реформування пенсійного законодавства, про енергозабезпечення тощо.

Найбільш спірним виявилося питання приєднання Верховної Ради України до МПА — на цьому особливо настійливо наполягали представники лівих сил. Їх опоненти, зокрема Іван Заєць, зауважували, що це питання не було внесено вчасно, як це передбачено Регламентом, і тому вносити його до порядку денного не слід. Таку думку підтримав і головуючий на засіданні Віктор Мусіяка, який відмовився поставити на голосування два варіанти порядку денного: з питанням про МПА і без нього. Поіменно голосували тільки один варіант порядку денного, який підтримали 150 народних депутатів.

Тож затверджували розклад засідань парламенту лише на два найближчі тижні. Далі депутати приступили до розгляду зауважень і пропозицій Президента України до Закону «Про державне регулювання імпорту сільськогосподарської продукції». До речі, на початку засідання головуючий Віктор Мусіяка оголосив, що для поліпшення дисципліни народних депутатів вирішено проводити їх реєстрацію біля столів і наприкінці кожного сесійного дня. Парламент не проголосував входження п'яти народних депутатів до різних комітетів Верховної Ради.

На денному засіданні народні депутати використали обговорення пропозицій і зауважень Президента України до Закону «Про державне регулювання імпорту сільськогосподарської продукції», щоб наголосити на надзвичайно складній, критичній ситуації в АПК, і зійшлися на тому, що слід не латати окремі дірки у відповідному законодавстві, а виробити і прийняти загальну концепцію розвитку сільськогосподарської галузі. На такому тлі народні депутати підтримали пропозицію про те, що зауваження Президента фактично суперечать його обіцянкам захисту сільськогосподарського виробника. А стосовно власне зауважень і пропозицій до закону, то більшість сходилася на тому, що це є скоріше за все загравання перед іноземними кредиторами, а не захист нашого вітчизняного ринку. Масла у вогонь своєю сенсаційною заявою підлив міністр

Парламентська хроніка



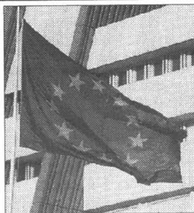
економіки Віктор Суслов, котрий зауважив, що серйозних підстав для накладання вето на цей закон не було, і розкрив деякі детективні, приховані моменти механізму прийняття рішення про вето у структурах виконавчої влади. Зокрема, він сказав, що прихильники президентського вето у виконавчих структурах зробили все, щоб обминути думку з цього питання міністра економіки... Недаремно Павло Мовчан пропонував «засвітити» авторів цих зауважень. Після цього стало зрозуміло, що парламент готовий до подолання президентського вето. Так і сталося. Аж 313 народних обранців висловились проти вето Президента. А це означає, що надходження різних закордонних м'ясних чи молочних делікатесів на наш ринок має бути обмежене, а вітчизняний сільгоспвиробник мусить довести, що українські ковбаса чи сало не гірші від заморських.

Анатолій БЕНЬ.

Страсбурзький погляд на київське двовладдя

«Закони потрібно виконувати» — такий загальний зміст відповіді, що надійшла нещодавно до Києва з Бюро Конгресу місцевих та регіональних влад Європи.

У серпні в українській столиці побувала спільна делегація згаданого Конгресу та Парламентської Асамблеї Ради Європи, яка знайомилася із ситуацією, що склалася в Києві. Підсумком стала доповідь, сформульована на засіданні Бюро Конгресу МРВ, що відбулося 8 вересня у Відні.



Що ж радять українській владі європейці?

Найперше члени Конгресу місцевих та регіональних влад Європи засуджують застосування сили в процесі виниклого конфлікту, що мало місце в ніч з 10 на 11 липня з метою не допустити на робочі місця голову та деяких членів Київради.

Більше того, Бюро просить, вважаючи цю справу особливо важливою, прийняти рішення компетентним судом високого рівня про законність спроб усунення з посади голови міської ради Леоніда Косаківського.

Вітаючи ратифікацію Україною Європейської Хартії місцевого самоврядування, Бюро вважає: її принципи необхідно застосовувати в Києві, що означає забезпечення законно обраної ради міста своєю власною адміністрацією, яка відповідає за виконання муніципальних справ у столиці. «Працююча нині державна адміністрація перебрала на себе не властиві їй функції у веденні муніципальних справ що суперечить принципам Європейської Хартії місцевого самоврядування», — наголошується в рішенні Бюро. Крім того, Бюро Конгресу звертає увагу на те, що чинні положення українського законодавства, які стосуються обмеження обраних представників Київради займати одночасно ще й посади в діючій адміністрації, слід поважати і їх належить дотримуватися.

Щодо інших ситуацій, які виникають в процесі реалізації Закону України «Про місцеве самоврядування» від 12 червня 1997 року, Бюро Конгресу просить доповнити його іншими законами, що вже були заявлені, зокрема, про статус міст Києва та Севастополя, територіальні адміністрації, місцеві фінанси, власність та землю. Важливо, щоб ці закони відповідали принципам ратифікованої Україною Хартії місцевого самоврядування. Рада Європи пропонує свої послуги для підготовки згаданих документів.

Рекомендації Конгресу МРВ надіслані не лише прямому адресатові — голові Київської міської ради Леоніду Косаківському, а й Голові Верховної Ради України Олександру Морозу, Президенту України Леоніду Кучмі, главі адміністрації Президента, постійному представникові України в Раді Європи.

Віталій АБЛІЦОВ.

Точка зору

Хто діє за Конституцією?

ІНІЦІАТИВА Комітету Верховної Ради України з питань правової політики і судово-правової реформи розпочати процедуру імпічменту Президента України Л. Кучми є, по суті, початком крупномасштабної виборчої кампанії тих семи народних депутатів України, які проголосували «за» таку процедуру.

Дивно лише, що в шанованому комітеті «забули» таку деталь: відповідно до ст.93 Конституції України право законодавчої ініціативи у Верховній Раді України належить винятково Президенту України, народним депутатам України, Кабінету міністрів України і Національному банку України. Таким чином, такого суб'єкта права законодавчої ініціативи, як комітет Верховної Ради України, не передбачено.

Вважаю, що навіть тиражування поняття імпічмент без достатньої потреби є небезпечним для стабільності й усередині держави, і при ставленні до неї інших держав. Отже, в моїй уяві імпічмент — зброя вибухового характеру, яка може знищувати не тільки ціль, а й усе, що її оточує, і навіть загрожує тим, хто нею необережно користується.

З певної кількості законів, які було повернуто Президентом України на повторний розгляд Верховній Раді, членами комітету як аргумент для імпічменту чомусь було вибрано тільки один — «Про місцеві державні адміністрації». Президента України звинувачують в тому, що він після подолання вето не підписав і офіційно не оприлюднив цей закон протягом 10 днів. Цю ситуацію члени комітету розцінили як «зловживання вищою посадовою особою своїм посадовим становищем», а це, на їхню думку, має ознаки кримінального злочину, а саме — «зловживання владою».

Навіть пересічному громадянинові, а не спеціалісту, зрозуміло, що таке звинувачення притягнуто за вуха. Проілюструю це посиланнями на Конституцію України. У ній зазначається, що відповідно до ч.2 ст.94 «Президент України протягом 15 днів після отримання закону підписує його, беручи до виконання, та офіційно оприлюднює або повертає закон зі своїми вмотивованими і сформульованими пропозиціями до Верховної Ради України для повторного розгляду».

Чи можна називати процедуру, яка відбувалась у залі Верховної Ради України під час опрацювання пропозицій Президента України, повторним розглядом? Звісно, ні. Кожного разу в законі щось змінювалось. Хай навіть поліпшувалось, але додавання бодай одного слова — це вже новий закон.

Крім того, порушується норма Конституції в тій частині, де наголошується, що «голосування на засіданнях Верховної Ради України здійснюється народним депутатом України особисто» (ч.3 ст.84). Президент України, щоб не гальмувати законодавчий процес, при підписанні законів за весь період своєї діяльності робив вигляд, ніби цього не помічає. Чому ж за це його як гаранта Конституції не звинуватили у скоєнні злочину? А тому, що і під час подолання вето, і під час прийняття законів постійно хтось за когось голосує. Тому жодне подолання вето не було зроблено у спосіб, передбачений Конституцією України.

Я не хочу сказати, що рішення, які приймає адміністрація Президента України, завжди ідеальні. Очевидно одне: якби ми всі — народні депутати, міністри, Президент України та співробітники його адміністрації діяли згідно з Конституцією України, нашим громадянам було б набагато легше і вони не ставали б заручниками політичних ігор з боку тієї чи тієї гілки влади. Отже, усім нам треба вчитися жити за Конституцією. Разом з тим пам'ятати, що для розплутування складних клубків відносин між гілками влади в Україні, як і в інших цивілізованих країнах, існує Конституційний Суд.

Саме тому для забезпечення злагоди між гілками влади в цей не простий для розвитку держави час я зі своїми колегами з депутатської групи «Конституційний центр» пропоную ухвалити меморандум «Про спільні дії на період виходу з кризи, оздоровлення і реформування економіки України», в якому інтереси народу України були б поставлені вище за амбіції гілок влади чи їх окремих представників.

Про нашу депутатську роботу виборці робитимуть висновки, насамперед, за тими законодавчими актами, які ми приймемо для полегшення і поліпшення життя людей. Бо саме народ в Україні є носієм суверенітету і єдиним джерелом влади. Він і найвищий нам суддя.

Ігор ШАРОВ,
народний депутат України.

Поки що стабілізація. Обіцянки і аванси — обман народу

Президент України Леонід Кучма виступив на засіданні Вищої Економічної Ради, де розглядався проект Основних напрямів соціальної політики на 1997-2000 роки

Чи можна було раніше — дватри роки тому, за умов найвищої у світі інфляції і найглибшого спаду виробництва, — вести мову про здійснення такої масштабної програми соціальної політики, яку нині винесено на обговорення? — запитав Президент.

Навряд, адже криза поглинала всі фінансові ресурси держави, боляче била по системі життєзабезпечення народу.

Через гіперінфляцію падіння реальних доходів більшості населення обчислювалося в ті роки вже не відсотками, а разами. Вона ж з'їла грошові заощадження людей, спровокувала катастрофічне розшарування суспільства, проклала справжню прірву між бідними та багатими.

Зіграла свою роль непослідовність і недостатня скоординованість соціальної політики у той період. Навіть за винятково складних обставин можна було зробити значно більше. Лише прорахунками двох попередніх урядів можна пояснити появу і зростання заборгованості з виплатою пенсій та заробітної плати в бюджетній сфері.

Сьогодні найголовніше завдання — погашення заборгованості бюджету з виплати пенсій та заробітної плати. Тут маємо, нарешті, певні позитивні зрушення. У серпні заборгованість у зарплаті зменшилася на 22 відсотки. Це дає підстави визначити завдання: ліквідувати її з одночасним здійсненням поточних виплат вже до кінця року.

Особливо наголосив Президент на пріоритетності погашення заборгованості з пенсіями. За два останніх місяці її зменшено на 217 млн. гривень. Розрахунки показують, що остаточно ліквідувати цей борг можна до середини листопада.

Непокоїть Л. Кучму ситуація із заборгованістю у виплаті заробітної плати у небюджетній сфері. За останній місяць вона збільшилася на 2,5 відсотка.

По суті цей процес лишається некерованим. Більше того, аналіз показує, що у багатьох випадках заборгованість із заробітної плати на підприємствах створюється штучно. Тільки в галузях економіки за станом на 1 серпня своєчасно не отримали заробітну плату близько 12 млн. чоловік.

За нестачі грошових надходжень на селі треба зробити все, щоб розрахуватися по заробітній платі натурою, надати допомогу продукцією людям похилого віку.

Сільське населення підтримує цей захід, тим більше, що завдяки йому надається істотна підтримка особистим підсобним господарствам.

Про відшкодування населенню вартості житлово-комунальних послуг. Нинішня схема, за якої дотаціями з бюджету однаковою мірою користуються і багаті, і бідні, є соціально хибною, її слід невідкладно міняти.

До кінця року ціни та тарифи на житлово-комунальні послуги підвищуватися не будуть. Однак стан з бюджетними надходженнями змушує уряд повернутися до цього питання наступного року.

Надзвичайно гострим лишається питання бюджетних асигнувань на утримання соціальної інфраструктури — перш за все медицини та освіти. Тут вже дійшли гранично припустимої межі.

На часі серйозна перебудова житлової політики. Райдужних планів і мрій з цього приводу донедавна було багато. А реальність така: на 1 січня 1997 року в черзі на поліпшення житлових умов перебувало 2,3 мільйона сімей, у тому числі 620 тисяч з правом позачергового отримання житла.

Мале підприємництво з його потребами і турботами має бути в центрі уваги місцевих органів виконавчої влади. Хоча б з огляду на те, що чесний, здоровий і добре організований бізнес може і повинен сприяти створенню нових робочих місць, істотно поповнювати місцеві бюджети.

З цього року розпочинається компенсація громадянам втрат від знецінення їхніх заощаджень через інфляцію минулих років.

Але вирішення соціальних питань прямо залежить від того, як ідуть справи в економіці.

За прогнозами фахівців, цьогорічний спад у промисловості не перевищить одного відсотка. Порівняймо: у 1994 році він склав близько 28 відсотків.

Наступного року процес виробничої стабілізації має бути остаточно закріплено. За розрахунками, рівень виробництва у 1998 році становитиме 100,8 відсотка.

Ключовим завданням 1998 року у соціальній політиці має стати стабілізація рівня життя населення. Поки що лише стабілізація. Це потрібно всім зрозуміти й цим керуватися. Будь-які економічно необгрунтовані вимоги, обіцянки й аванси — це свідомий обман народу і привід до посилення напруженості в суспільстві.

Хто є хто

Доброму господареві стріхи на голову не падають

УЖЕ НЕ РАЗ було: грядуть вибори — з'являються чутки, начебто Стрельник «висуватиметься» на мера, голову обласної ради, мало не на Президента, хоче стати народним депутатом України. Хто він, цей чоловік, який уникає гамірних мітингів і високих трибун? Пригадую: помітили його ще тоді, як був головою Комсомольської райради, віце-президентом Спілки орендарів та підприємців України, керував асоціацією орендарів «Херсонський облрембудтрест», будував шляхи, ремонтував об'єкти охорони здоров'я, освіти, культури, видавав газету «Губернія», яка відстоювала вітчизняного виробника. Нині Леонтій Михайлович —директор Херсонського регіонального відділення Центру розвитку і реконструкції економіки при Кабінеті міністрів України. Ця фірма стала штабом для новаторів-виробничників. А відтоді як Стрельника обрали членом керівництва Народно-демократичної партії України та членом правління обласної організації НДП, політичний потік в області непомітно переміщується в напрямку до цієї партії.



— Леонтію Михайловичу, ви не посідаєте керівних посад у владних структурах області, та ваш імідж стійко тримається на високій позначці. З другого боку, дехто іронізує, мовляв, між сліпими і косий — король. Тобто скептично оцінюють ваші спроби щось змінити в економіці області...

— Є й інше прислів'я: якщо хазяїн не залізе на стріху, впаде йому стріха на голову. Методи економічного аналізу не застаріли, а от з аналітиками просто лихо. Скажімо, через цілковиту безконтрольність власності або липові документи, через недотримання елементарних вимог до формування договорів у колгоспах і КСП щорічні втрати основних і оборотних коштів сягають 150—600 тисяч доларів США, а на невеликих підприємствах переробної промисловості — 100—300 тисяч. Тричі подавав конкретні пропозиції з цього дуже простого питання в облдержадміністрацію. Звідти —мовчання. Останній раз надіслав аналітичні матеріали про стан економіки в області тодішньому голові адміністрації пану Карасику. Він теж не відгукнувся, хоча ми запропонували шляхи розв'язання вузлових моментів розвитку економіки. Тут справді недового до падіння стріхи на голову. Вражає непробивна «чавунність» місцевих чиновників. Зате з усіх трибун постійно чути плач з приводу порожнього бюджету, грізні застереження до неплатників податків.

Ще один важливий момент. Херсонщина здатна забезпечити як свої поточні фінансові потреби, так і соціально-економічний розвиток за рахунок переробки сільгосппродукції, виробництва товарів народного споживання. Та, по суті, вона залишається сировинною провінцією — зерно, соняшник, худобу інтенсивно вивозили за кордон при всіх керівниках області. Продовжив цю практику, хоч як прикро, й пан Карасик. Немає гарантій, що ця практика не триватиме й далі, бо наступник його, Михайло Кушнеренко, відверто заявив про проведення курсу попередника. Спостерігається відплив фінансових капіталів за межі області. Адже банки, інвестиційні компанії не зареєстровані у нас як самостійні фінансові юридичні організації, вони виступають у ролі різних філіалів з центром в інших місцях. Втім, мало хто бажає помічати очевидні речі.

— Ох, цей порожній бюджет. Коли повсюдно така фінансова скрута, то годі очікувати позитивних змін. Це все одно, що кошиком воду брати...

(Леонтій Михайлович трохи замислюється. Потім бере книгу «Історія міст і сіл Української РСР. Херсонська область», видану ще за часів будівництва комунізму, і знайомить мене з текстом на 213-й сторінці. Виявляється, у селі Станіславі (нині тут домінує агрофірма «Лиман» Білозерського району) в 1901 році було 10 ковальських, 4 кравецькі, 4 санно-візні, 2 жерстяні, 2 мулярсько-покрівельні майстерні, 2 рибних заводи, 25 торговельних об'єктів. Крім того, в селі працювали землевласники й орендарі).

— Усі вони, — продовжив розмову,— сплачували податки, наповнювали казну, формували бюджет села. А сьогодні? «Лиман» має ряд переробних дільниць плюс рослинництво, тваринництво, виноградарство тощо. Все це разом поки що збиткове, агрофірма в цілому нездатна внести кошти до бюджету. То, може, краще реформувати подібні виробничі монстри? Або нехай вони припинили б своє існування як очевидні банкрути. Та ба! Багатьом таке видається крамольним. Натомість виходить соломонове рішення «згори» про звільнення від податку на прибуток колективних господарств. З цим рішенням колгоспи і радгоспи, яких в області понад 400, так і живуть. І залишаються податковими невидимками.

Звичка до дотацій, скарг на погане життя, а то й свідоме гальмування сучасних процесів у виробництві дорого нам коштують.

Наше регіональне відділення посідає чітку позицію щодо перспективи економічного зростання. Буквально зараз працюємо над структурною перебудовою Херсонського домобудівного комбінату на прохання його колективу. Цехи та об'єкти, виділені в самостійні підприємства з чіткою спеціалізацією, і будуватимуть, і надаватимуть послуги населенню, виходячи з попиту. Дивись, домобудівники потіснять і конкурентів з Туреччини, які поступово завойовують у Херсоні ринок будівельних матеріалів.

— Леонтію Михайловичу, місцева практика доводить: на виборах претенденти виходять упеРед на хвилі скандалів, які самі й провокують. Це, здається, подобається електорату. Суперники не дрімають, хапаються за виграшну інформацію при найменшій нагоді...

— Не хвилююсь у таких випадках, бо вчасно подаю декларацію про доходи, поки що жодних порушень не допустив. Уся моя сім'я працює, одержує зарплату. Тому наголос на зведенні будинку за свій кошт у селі, в якому я виріс і де поховані мої батьки, інший «компромат» дивідендів противникам не приносить. Виходжу з того, що різні скандали — штучний, швидкоплинний допінг. Під час минулих виборів, коли балотувався на посаду голови обласної ради, були і сенсаційні заяви на зразок того, що один суперник купив дочці машину в обхід закону, інший — демонстрував набиті грішми кишені тощо. Їх краще адресувати правоохоронцям. Хочеться конструктиву, погляду вперед, а не назад. І про свою грішну душу політикові слід подумати, про свій престиж перед своїми ж дітьми. Доводити якісь перспективні речі, агітувати за хороші ідеї — справа нелегка, дещо марудна, дає повільні сходи. Та зусилля не бувають марними. Рано чи пізно люди зрозуміють, хто є хто.

Про це ще раз нагадала недавня зустріч з керівниками міськвиконкому. Говорили про те, як піднести діловий імідж міста, вивести його на інформаційний простір України та зарубіжжя. Зокрема, давно назрів час створити оптовий ринок для продажу кавунів, помідорів, перцю, овочів і фруктів узагалі. Стихійних точок роздрібної торгівлі у нас вистачає, але вони погоди не роблять. Треба влаштувати справжній херсонський ярмарок, куди прибували б великі групи покупців, автотранспорту, робочої сили. Може, ви знаєте, що знаменитий каховський ринок до революції збирав щосезону близько 40 тисяч робітників! Оптові операції, звичайно, працюватимуть на економіку міста, на його бюджет. Міське керівництво поставилося до наших пропозицій з розумінням. Та у кабінетах обласної адміністрації нині ведуться розмови про потребу структурної перебудови промислових підприємств, про фондові біржі, про підтримку інвестиційних проектів... Залишилося тільки перейти до діла. Готовий працювати з ким завгодно, аби рухалися вперед наше суспільство, економіка.

— А чи не розчарувалися ви у своїй місії неформального лідера?

— Нинішні політики загалом, і в області зокрема, за минулих років зварили гірке пиво, і випити його нам важко. Але, спілкуючись щодня з підприємцями, комерсантами, фермерами, бізнесменами, працівниками-аграрниками, членами нашої партії, яких уже налічується 500, бачу, як змінюються наші погляди. Дедалі менше моляться люди далеким і місцевим «божкам», а сподіваються переважно на себе. Хіба це не опора наших майбутніх реформ?

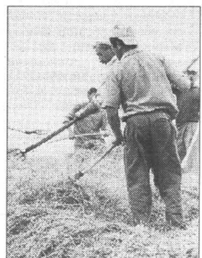
Вів інтерв'ю
Іван КАЛИНИЧЕНКО.

Херсонська область.

Врожай-97

Безгосподарність небезпечніша за стихію

Гадала, наша розмова з начальником управління сільського господарства і продовольства Львівської облдержадміністрації Петром Комаром розпочнеться з нарікань на стихійне лихо, яке завдало величезних збитків тутешньому сільському господарству — на 35,8 мільйона гривень. 80 тисяч гектарів угідь опинилося під водою. Близько п'яти відсотків зерна проросло, але загалом, резюмував Петро Панасович, трагедії немає. Держконтракт виконано, зерна намолочено на 83 тисячі тонн більше, аніж торік, та й темпи підготовки до осінньої сівби вдвічі вищі.



Були в нинішніх жнив і свої герої. Кращий голова і кращий агроном області одержать цьогорічний автомобіль як винагороду із фонду економічного, соціального й духовного відродження села. Внески до цього фонду роблять і юридичні, і приватні особи.

— А господарства, які зібрали по 10 центнерів зерна з гектара, треба розігнати, — вважає Петро Панасович. — Вони не потрібні. Для тих, хто постраждав від повені, ми створили страховий фонд. Стягуємо корми, насіння, добрива і допомагаємо.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львівська область.

Уточнення

У матеріалі «Погляд збоку і зсередини» («Голос України» 13 вересня ц. р.) у другому абзаці, де представлено Віктора Суслова, слід читати: «Тепер він очолює і Міністерство економіки України».



Два цигани Н-ської частини

Восени нинішнього року звільняться в запас після завершення дійсної служби в Збройних силах України два брати-цигани Карло Варга і Роберт Альбок. Обидва з віддаленого села Вилок Виноградівського району Закарпатської області. Якщо Карло прийшов до армії із семикласною освітою, то Роберт узагалі до школи не ходив. Що ж дала служба хлопцям? Насамперед, оволоділи деякими військовими спеціальностями, навчилися жити в колективі. А Роберт ще й освоїв елементарну грамоту. Службою хлопців у частині задоволені — вони дисципліновані, роботящі, товариські.

На фото: заступник командира роти старший лейтенант Сергій Іванченко бесідує з рядовим Карло Варгою (ліворуч) і Робертом Альбоком (праворуч).

Фото Івана МИХАЙЛЕНКА (ДІНАУ-Укрінформ).

Армія

Малярки з ППО

НА ПЛАЦУ серед зелених пагорбів, прикрашених великими антенами та локаторами, вишикувалися на денну перевірку непеошники. Було якось дивно бачити серед солдатів, сержантів та офіцерів жіночу роту. За командою «Наліво, кроком руш!» громадянки у камуфляжному вбранні процокали по асфальтованій доріжці на тоненьких і високеньких підборах... на свої бойові пости.

У підземному бункері розташувався своєрідний центр керівництва польотами. Саме звідси здійснюється протиповітряна оборона країни. Пульти управління, монітори, велика мапа повітряних шляхів на оргсклі... Проте вона відрізняється від інших військових мап: протягом одного чергування її кілька разів переробляють і перемальовують ті самі «афродіти» в камуфляжі, яких я бачила на плацу.

Жінки тут служать (чи працюють) за контрактом. Основні їхні посади — це планшетистки й ті, хто зчитує інформацію з мапи. Людині, необізнаній з тонкощами нагляду за порядком у повітрі, чергування «бойових подруг» здалося б дивним або навіть чаклунським. Уявіть собі чотириметрову скляну прозору дошку, по якій лазять (там є спеціальні пристосування) представниці прекрасної статі у навушниках і наносять на ній білою фарбою якісь цифри та позначки. Причому по-китайськи, у дзеркальному відображенні, — справа наліво. З'ясовується, що саме так, майже рукотворно, тут стежать за маршрутом літака. І не тільки військового, а й цивільного.

— Усе, посадили, — відрізала солдат-білявка з намальованими губами, щойно завершивши своє премудре креслення на оргсклі.

А насправді ця бойова зміна «вартових неба» просто супроводжувала цивільний лайнер.

— Якщо хтось кудись летить, значить, ми працюємо! — кажуть тут.

У каптерці тісно й тепло. Три солдатські ліжка, за занавіскою — імпровізована кухня, на столі — дзеркальце, на стіні — плакат із квітами та цивільна сукня. Хоч і скромно, але це не казарма.

— Як спиться на жорсткому солдатському ліжку? —запитую.

— Після напруженої зміни цю жорсткість уже не відчуваєш: аби десь упасти, — кажуть дівчата. — А взагалі, не такий страшний вовк, як його малюють. Ми сюди ходимо, як на звичайну роботу. Вільними себе практично не почуваємо — завжди на бойовому посту.

А малювання стеклографом по-китайськи на великому планшеті — праця, яка потребує винятково жіночої уваги та охайності.

Більшість з «вартових неба» — це доньки чи дружини військовослужбовців. Коли відверто, не з романтичних міркувань вони потрапили у військову частину. Просто на «гражданці» не змогли знайти роботи, а ще можливість бути поруч з чоловіком для багатьох стала вирішальною у виборі нової професії.

Старший солдат Селезньова. Гарна молода жінка з блакитними, світлими, як погожої днини небо, очима. Родом з Красноярська, вийшла заміж Надя за офіцера. І почалося кочівне життя. За фахом вона — викладач російської мови і літератури. У школі, де працювала, відбулося скорочення — такої кількості російських викладачів уже не потрібно. Ось і пішла Надя слідом за чоловіком (він у неї начальник КП — майор Селезньов) до цієї військової частини планшетисткою.

Призналася: подруги на «гражданці» трохи заздрять, особливо коли додому пайок приносить. А затим, як і в усіх, — нескінченні хатні справи, діти, чоловік... і зірки на небі, яке вона охороняє.

Ольга ВІТЕР

Давайте жити дружно

З перших вуст

ЩЕ НЕ ВСТИГ відійти відпускний штиль, а Міністерство внутрішніх справ першим розпочало активно «світитися» перед вітчизняними мас-медіа. Схоже, міністр Юрій Кравченко вирішив не чекати, поки «Магомет прийде до гори», й сам ініціював брифінг для журналістів.

Тема: «Діяльність МВС із стабілізації криміногенної обстановки в державі за підсумками восьми місяців цього року». Міністр коротко, але зі знанням справи, повідомив про практичні кроки відомства з активізації боротьби з організованою злочинністю, бандитизмом, злочинністю у кредитно-фінансовій та банківській системах, зовнішньоекономічній діяльності. Йшлося і про зростання зацікавленості кримінальних структур сферою приватизації та енергозабезпечення. Міністр зазначив, що правоохоронці почали приділяти значну увагу захисту бізнесу, створенню сприятливих умов для залучення в економіку держави іноземних інвестицій.

Але журналістів, яких було набагато більше, аніж завжди, схоже, цікавило інше — скандальна історія «протистояння міністра з президентом концерну «Денді». Власне скандальності ця історія набула лише завдяки зусиллям певних ЗМІ. Адже скільки «сутичок» подібного і ще крутішого сценарію відбувалося й відбуватиметься надалі, а такого широкого розголосу набула лише ця справа. Чому?

Міністр Кравченко запевнив, що ніякого протистояння між ним і президентом концерну «Денді» М. Бродським немає. Перевірки багатьох підприємств, у тому числі й «Денді», щодо сплати податків є плановими. У свою чергу, пан Бродський пов'язує такі перевірки з відомими публікаціями в «Киевских ведомостях». Зрештою, що було першим — курка чи яйце — вже вирішує суд. Однак фактом залишається те, що порушено кримінальну справу щодо президента корпорації М. Бродського за статтею 155 Карного кодексу з обвинуваченням у незаконній торговельній діяльності, яка нанесла значні збитки державі. Іншими словами, правоохоронці стверджують, що М. Бродський заборгував державі податок — ні багато ні мало — 1 млн. 27 тис. гривень.

Журналістська братія, у свою чергу, на сьомому небі: ми нарешті стаємо справжньою європейською державою, де подібні скандали — необхідна атрибутика суспільного життя.

Аліса РОМАНОВА.

Подія

А чи був хлопчик?

Це трапилося одного разу ввечері в Києві, на вулиці Алішера Навої, 57.

До міської оперативно-рятувальної служби надійшов сигнал, що в колодязі теплотраси виявлено нерухоме тіло підлітка. На місце події терміново виїхала група рятівників, дві пожежні машини, швидка, міліція, представники райдержадміністрації.

Почалися пошуки, та там, де бачили потерпілого, його вже не було. Через десять хвилин після початку пошуків надійшла нова інформація: 15-річний потерпілий вже проходить вдома курс інтенсивної «паскотерапії». Як хлопчик вибрався з колодязя, ніхто не бачив.

На щастя, цей виклик був фальшивий. Та на те, щоб «порятувати» шукача пригод, довелося відірвати від роботи дуже багато людей, чия допомога, можливо, була потрібна в іншому місці.

Виникає цілий ряд запитань. Чи справді був потерпілий? Якщо був, то чому його сприйняли за «нерухоме тіло»? І як він звідти вибрався непоміченим?

Але оскільки жертви все-таки не було, то відповіді на ці запитання доведеться давати підлітку після «педпідготовки».

Анатолій ЛИСЕНКО.

Фото автора.

Місцевий масштаб

«Чистка» серед «ліквідаторів»

У зв'язку з рішенням Кабінету міністрів про перереєстрацію посвідчень обласна тимчасова комісія перевірила понад 10 тисяч справ учасників ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС. Відмовлено в перереєстрації 55 «ліквідаторам», 419 справ доведеться «доопрацювати». Справи тих, кому посвідчення ліквідатора видано за рішенням суду, має перевірити комісія Міністерства з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи. Таких посвідчень лише на Житомирщині було видано аж півтори тисячі. З огляду на те, що до 1 вересня, як це було передбачено, перереєстрацію в цілому по Україні завершити не вдалося, Кабінет міністрів своїм рішенням продовжив перевірку правильності видачі документів до 1 травня наступного року. На Житомирщині, зокрема, ще чекають перереєстрації понад 800 ліквідаторів першої категорії.

Олексій КАВУН.

Житомир.

Кримінал

Зупинили «човників» на трасі

Два автобуси, що прямували з Одеси трасою Волгоград —Кишинів, зупинили біля Новоукраїнки працівники податкової поліції та державтоінспекції. Товар, куплений на оптових ринках приморського міста, призначався для перепродажу. І все б нічого, якби не відсутність на тютюнових виробах марок акцизного збору. Хоч як намагалися умовити інспекторів наполегливі «човники» — два з Черкаської і один з Полтавської областей,— ті залишилися непохитними. Не допоміг навіть зчинений порушниками скандал зі спробою викинути сумки з товаром через вікно автобуса. Близько шести тисяч коробок цигарок було конфісковано.

Микола ВОЛОК.

Кіровоградська область.

Дотанцювалися до лікарні

16 чоловік потрапили в автопригоду на весіллі в селі Теклине Камінь-Каширського району, 12-х довелося госпіталізувати. Серед них — і молодята.

Трапилося лихо тоді, коли хмільні весільні гості, вийшовши на вулицю, влаштували танці... Ніхто з них не помітив іномарку, яка і врізалась в юрбу танцюючих. Молодий водій був також трохи напідпитку. Як з'ясувалося, він взяв автомобіль без дозволу батька. Але й ті, хто танцював на проїжджій частині, повинні були б знати, що це не місце для весільного гульбища.

Богдан БЕРЕКЕТА.

Волинська область.

Знову до Москви. І знову розв'язувати проблеми

ОТЖЕ наш Прем'єр-міністр знову поїхав до Москви. На перший погляд, нічого особливого в цьому немає. Адже і президенти обох країн, і прем'єри неодноразово заявляли про намір перетворити свої двосторонні зустрічі на регулярні та їздити один до одного в гості мало не щомісяця. Але їздять переважно українські можновладці, і, як правило, їх візит збігається з черговим напруженням, чи то пак, непорозумінням в українсько-російських відносинах.

Ось і цього разу офіційно повідомлено, що Валерій Пустовойтенко планує зустрітися з Президентом РФ Борисом Єльциним та Прем'єр-міністром Віктором Черномирдіним, щоб обговорити проблеми функціонування міжнародних організацій, чорноморського економічного співробітництва... Хоча насправді ні для кого не секрет, що до Москви Прем'єр-міністра України покликали цукор і газ....

Щодо цукру. Прогнозувати, що постане саме ця проблема, можна було ще торік, коли Російська Федерація оголосила про намір стягувати ПДВ на імпортовані з України товари. А головна наша експортна стаття, звичайно, — цукор. Окрім того, 15 травня російська сторона запровадила 25-відсотковий податок на український білий цукор, намагаючись таким чином захистити власного товаровиробника. Бажання Росії розвивати власну цукрову промисловість, ясна річ, зрозуміти можна, але у «джентльменському клубі» поводяться трохи інакше. Особливо, коли «образи» завдають найближчому і «найдорожчому» сусідові. Власне, ще до 15 травня середньомісячний експорт українських товарів до Росії зменшився на 27 відсотків порівняно з першим півріччям 1996 року. Але річ навіть не в тому, що Росія така «капосна». Просто, хоч би що говорили прихильники об'єднання наших двох держав, Росія, де ринкові реформи просуваються швидшими темпами, керується не стільки принципом «брат братові допоможе завжди», скільки суто капіталістичним правилом — «треба робити те, що вигідно».

Щодо проблеми з енергоносіями, то вона виникла, мабуть, одночасно з незалежністю України. Якщо в країні бракує енергоносіїв, то їх слід закуповувати, отже платити гроші. А українські підприємства знову заборгували РАТ «Газпром»: цього разу 315 млн. доларів. Проте наша держава не має наміру наступного року скорочувати закупівлю російського газу. Єдине, чого ми хочемо, — щоб газ був дешевший і графік погашення заборгованості гнучкіший. Саме про це і йтиметься під час зустрічі Валерія Пустовойтенка з головою правління РАТ «Газпром» Ремом Вяхіревим. І, як можна здогадатися, переговори будуть нелегкі.

Наталя ФІЛІПЧУК.

Змінюють не прем'єра, а уряд

ДНЯМИ прем'єр-міністра Японії Рютаро Хашимото затверджено на посту лідера правлячої Ліберально-демократичної партії на новий 2-річний термін. Відразу ж після цієї події Рютаро Хашимото оголосив про реорганізацію свого кабінету міністрів.

Обидві події практично позбавлені нальоту сенсаційності. Рішення спільних зборів депутатів обох палат парламенту від ЛДП було визначене наперед, оскільки в самій партії ніхто й не намагався вступити в боротьбу з нинішнім лідером. Як і очікувалося, коли проводили реєстрацію кандидатів на пост нового голови ЛДП у зв'язку із закінченням терміну повноважень Рютаро Хашимото, він став єдиним претендентом і тому зберіг за собою нинішній пост, по суті, автоматично.

Перестановки в кабінеті Рютаро Хашимото здійснює вже вдруге відтоді, як у січні 1996 року він очолив японський уряд. Готуючи їх заздалегідь, прем'єр прагнув зібрати навколо себе таку команду, яка допомогла б йому здійснити обіцяні реформи в шести сферах, включаючи адміністративну систему, структурні перетворення в економіці та реформу фінансових ринків. Однак водночас Рютаро Хашимото довелося рахуватись і з думками різних внутрішньопартійних угруповань, що прагнули ввести до складу уряду потрібних собі людей.

Із колишнього уряду пости зберегли кілька політиків. Один з них — впливовий діяч правої партії Хіросі Міцудзука, який залишився на важливій посаді міністра фінансів. Другим «ветераном» став Фуміо Кюма, який зберіг за собою пост глави оборонного відомства Японії.



Прем'єр-міністр Рютаро Хашимото знову реформував уряд.

А от зовнішньополітичним відомством керуватиме новий політик — помітний діяч правлячої Ліберально-демократичної партії Кейдзо Обуті.

60-річний Кейдзо Обуті очолює найбільшу неформальну фракцію в правлячій партії. Раніше він був заступником голови ЛДП, генеральним секретарем кабінету міністрів.

Очевидно, до діяльності Кейдзо Обуті виявлятимуть особливу увагу. У правлячій Ліберально-демократичній партії його вважають кандидатом номер один на прем'єрське крісло. Звичайно, якщо його залишить Рютаро Хашимото.

За матеріалами зарубіжної преси.

Німеччина не полюбляє «брудні гроші»

НАЙБЛИЖЧИМ часом під час в'їзду до ФРН і виїзду за її межі особи, які мають на руках готівку або інші платіжні засоби в сумі від 30 тис. марок і вище, будуть зобов'язані декларувати їх на митниці, а також пред'являти документ, що підтверджує законний характер походження цих коштів.

Відповідний законопроект розробив федеральний уряд для боротьби зі спробами відмивання «брудних» грошей через німецькі банки, повідомив тижневик «Шпігель». Власникам великих сум готівкою доведеться також поінформувати митницю про мету їх пересування.

Проти порушників передбачено запровадити великі штрафи у розмірі до 2 млн. марок. При навмисному прихованні факту провезення готівки штраф становитиме 50 відсотків від загальної суми. Якщо власникові вдасться довести, що його дії не мали злого умислу, йому доведеться розпрощатися з четвертиною незадекларованих грошей. Проте в окремих випадках можуть конфіскувати й усю суму.

За останні роки кількість спроб провезення великих готівкових сум через кордон ФРН значно зросла. Лише в період з жовтня 1995 по березень 1997 року митники зафіксували 1269 випадків перевезення готівки загальною вартістю 120 млн. марок.

Хроніка. Факти. Події

● Брюссель

ЄС готовий обстоювати Кіпр



Європейський союз відкидає будь-які спроби пов'язати прийняття Кіпру до ЄС з результатами переговорів між грецькою та турецькою громадами острова. Рада ЄС на рівні міністрів закордонних справ ухвалила спеціальну заяву, висловивши жаль у зв'язку з невдачею серпневих переговорів у Гліоні про всеохопне врегулювання кіпрської проблеми.

● Пномпень

Заступників у прем'єра побільшає

Національні збори (парламент) Камбоджі розпочали обговорення реорганізації та нових призначень в уряді. Передбачають створити три додаткові посади заступника прем'єр-міністра до вже двох, що є. Запропоновано також увести до кабінету чотирьох нових державних секретарів замість загиблих чи тих, хто втік із країни.

● Осло

Головне — бюджет

Уряд Норвегії, сформований Норвезькою робітничою партією (НРП), йде у відставку в результаті поразки партії на парламентських виборах, що відбулися. Як заявив прем'єр-міністр Норвегії і лідер НРП Турб'єрн Ягланд, «прохання про відставку буде подано норвезькому монархові приблизно 13 жовтня, після того, як нинішній уряд передасть стортингу (парламенту) на розгляд проект державного бюджету на черговий фінансовий рік».

● Бангкок

Можлива відставка?

Щоб відвернути урядову кризу, прем'єр-міністр Таїланду Чаваліт Йонгчают відкрив надзвичайну нараду лідерів шести партій, що входять до правлячої коаліції. Вона відбувається за зачиненими дверима і в разі провалу зумовить неминучу відставку уряду. Розбіжності в коаліції стали очевидні після кризи таїландського бата, що почалася в липні, для врятування якого з ініціативи Міжнародного валютного фонду для Таїланду було відкрито рятівну кредитну лінію в 17 млрд. доларів.

● Катманду

Чутки перебільшено

Прем'єр-міністр Непалу Локендра Бахадур Чанд категорично відкинув чутки про можливу відставку уряду, що активно мусувалися протягом кількох останніх тижнів. Як заявив прем'єр в інтерв'ю індійській газеті «Хіндустан таймс», на даний момент «немає жодної загрози для коаліційного уряду».

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних агентств.

Тамаз ЛОМСАДЗЕ, «Голос України» (з Тбілісі)

Закон про самоврядування — головний біль грузинських парламентаріїв



Перші й останні вибори органів влади на місцях відбулися ще за президента Гамсахурдіа 31 березня 1991 року. Не можна не зазначити, що дієздатність виборних «сакребуло» (районних управ) було значно підірвано запровадженням інституту всемогутніх префектів. Саме через це багато політичних організацій тоді взагалі відмовилися від участі у виборах. Після приходу до влади Військової ради 1992 року діяльність управ спочатку було зупинено, потім уже Державна рада поновила їх повноваження, але без префектів. Після обрання главою держави Е. Шеварднадзе отримав повноваження на одноосібне призначення голів місцевих адміністрацій.

Але в березні 1994 року термін повноважень місцевих управ скінчився навіть з формальної точки зору, тож на весняній сесії ґнинішнього року парламентові запропонували прийняти закон про місцеве самоврядування. Згідно з ним, президентові надавалося право призначати не лише голів місцевих адміністрацій, а й їхніх заступників. Природно, парламент його відкинув. Проте на першому засіданні осінньої сесії, що відбулася нещодавно, законодавці все-таки ухвалили в першому читанні цей законопроект. При цьому головне питання — призначатимуть чи обиратимуть керівника районної адміністрації — перенесли «на потім».

Варіантів два. Або президент призначає керівника районної управи, або його обирають депутати місцевих органів влади, а президент затверджує на посту. Під час обговорення думки розділилися.

А втім, Президент Грузії, прагнучи зберегти «право на призначення», намагається максимально централізувати владу перед припустимою федералізацією країни. Цього процесу уникнути, вочевидь, не вдасться. Хоча висувають версію, згідно з якою президент намагається не допустити до низових структур влади комуністів. Проте, якщо зважити на не надто високу популярність нині носіїв ідей марксизму-ленінізму в Грузії, цю версію можна вважати дещо надуманою. У будь-якому разі закон найближчим часом приймуть, а влітку 1998 року відбудуться вибори до місцевих органів влади.

УЧЕННЯ – СВІТЛО. А ЧИ «СВІТЛИХ» – ТЬМА?

***Л**ИШЕ третина випускників українських шкіл реально може розраховувати на студентські квитки. Дипломованими фахівцями стає ще менше. У чому ж річ, адже тільки недержавних вузів в Україні створено вже більш як сто? Припустити, що «приватне» навчання більшості просто не по кишені, а до державного втрачено інтерес через «невагомість» наших дипломів за рубежем, означає ввести себе та інших в оману. Проблема така складна і багатопланова, що заслуговує окремої серйозної розмови, в тому числі на сторінках газет. Підтвердилося це і під час «круглого столу» «Голосу України», де обговорювалися питання підготовки кадрів для нового, ринкового, господарювання. В обговоренні взяли участь ректор Державної академії керівних кадрів освіти Міністерства освіти України професор Микола ДРОБНОХОД, ректор Міжрегіональної академії управління персоналом Володимир ЯРОВИЙ, президент Міжнародної Кадрової Академії Георгій ЩОКІН, заступник завідувача відділу громадсько-політичного аналізу управління внутрішньої політики Адміністрації Президента України, доктор політичних наук Валерій БЕБИК.*

Вища школа — у безвиході чи в пошуку?

Микола Дробноход: Те, що наша система освіти протягом десятиріч залишається за суттю і формами незмінною, аж ніяк не свідчить про її стабільність або благополуччя. Не може бути такого, щоб, образно кажучи, світ перевернувся, а процес його пізнання залишився попереднім. Крім того, є кричущі суб'єктивні чинники. Один із найочевидніших — рівень підготовки фахівців у вищій школі.

Ніде правди діти, за останні роки було втрачено мотивацію до отримання вищої освіти. В період хаотичного нагромадження капіталу з'явилося чимало заможних людей, не «обтяжених» ні знаннями, ні досвідом, а просто висунутих на хвилі миттєвого фінансового успіху. Але це посіяло в душах оточуючих сумнів: чи варто взагалі вчитися, коли й так зійде?

І ось тільки тепер настає прозріння, усвідомлення необхідності набуття професійних навичок у тому самому бізнесі, серйозних знань у будь-якій сфері діяльності. Втрачає своє значення диплом як самоціль. Потрібне його практичне підкріплення. Ось чому так підскочили конкурси у вузах, навіть на технічні спеціальності. Це добрий знак. Але за період «лихоліття» дуже й дуже змінився професорсько-викладацький склад. Усе звелося до такого: прийшов, відчитав «години» і вирушив десь шукати підробітку. Держава давно не має коштів на утримання вузівської науки, заборгованість у зарплаті викладачам величезна. Я знаю доцентів, які працюють сторожами на автостоянках, бо місяцями не отримують за свою працю в університеті жодної копійки. То з яким настроєм вони заходять до аудиторії? Крім того, технологія освіти у нас досить пасивна (у школі —класно-урочна, у вузі — лекційно-семінарська).

На жаль, у нас навіть іспити не стимулюють особливого прагнення добротних знань. За відсутності нормальних стипендій у державних вузах можна перебиватися на «трійках» аж до закінчення навчання. Але тоді яка ж ціна таких дипломів?

Георгій Щокін: У світі є немов дві моделі управління освітою — централізована (характерна для всіх постсоціалістичних країн, у тому числі й для України) і суто ринкова. В останньому випадку недержавний сектор освіти переважає над державним. За даними різних рейтингів, що їх проводять в Європі, у США, в освітньому процесі лідирують саме приватні коледжі та університети. Сім із десяти найпрестижніших університетів — це приватні. За розрахунками західних експертів, до 2000 року кожний учасник суспільного виробництва повинен мати рівень освіти не нижчий, аніж у випускника коледжу. В Японії на початок XXI століття взагалі планують перехід до обов'язкової вищої освіти.

Микола Дробноход: Я вважаю, що причина багатьох вузівських проблем — у школі. Звідти приходять слабо підготовлені абітурієнти, серед яких — медалісти, які не витримують елементарного конкурсу співбесіди. Відбулася девальвація, але не медалей, а знань. І це логічно за тієї ситуації, в якій перебуває школа. Дивуюся тільки, яким чином там вдається щороку «кувати» таке число медалістів — по 10—20 чоловік. Це за відсутності вчителів, підручників, коштів на посібники... Низький рівень освіти в школі переходить до вузу. Причому, як відомо, лише 35 із 100 випускників можуть продовжити навчання у вузівських аудиторіях. Більше просто немає місць! Це багато менше, ніж у розвинених країнах Європи та Азії, у США. Там продовжити освіту можуть понад 70% школярів. І йдеться не про те, що всіх потім буде забезпечено роботою. Ні, названий відсоток визначає рівень освіченості нації загалом. А в нас, як бачите, показник освітніх можливостей досить скромний. І хоч би якими талановитими, розумними, освіченими не були окремі особистості, в суспільстві кардинально нічого не зміниться, якщо в цілому воно деградує. Нема кому піднімати країну, проводити реформи. Вважаю, що, попри всі труднощі, Міністерство освіти зайняло правильну позицію, зупинивши закриття навчальних закладів. Хоча об'єктивно на наявні бюджетні кошти можна утримувати лише половину. Чи врятують у такому разі ситуацію недержавні навчальні заклади? Безумовно. Але до таких вузів, про які каже Георгій Васильович, нам ще рости й рости.

Георгій Щокін: Ось тому й виникла ідея створення громадської організації — Міжнародної Кадрової Академії, яку було зареєстровано Міністерством юстиції України. Основним напрямом діяльності нашої міжнародної організації є вивчення, аналіз та запровадження через своїх колективних членів міжнародних моделей і стандартів освіти, а також здійснення громадської акредитації вузів, грунтуючись на кращому світовому досвіді.

Нині активно рекламують деякі недержавні вузи, які хизуються тим, що вони, мовляв, пройшли державну акредитацію і мають право видавати держдипломи. Але ж ні для кого не секрет, з якими порушеннями відбуваються такі акредитації. Щоб протидіяти цьому, ми створили свій оргкомітет «Чисті руки в освіті».

Отож, багато цих вузів у рейтингах, що ми їх проводили за участі служб зайнятості (визначався попит на випускників і рівень підготовки фахівців), котирувалися досить низько. Значить, іде вочевидь необ'єктивна оцінка. Але хтось же має стежити за діяльністю недержавних вузів! Узявши на себе цю місію, ми, як громадська організація, діємо від імені суспільства, людей, яким не байдуже, де й як навчатимуться їхні діти і що в результаті отримають — куплений «невагомий» диплом чи добрі знання. Найкращих і прагне об'єднати під свої знамена МКА.

Відрадно у зв'язку з цим зазначити, що й міністр освіти М. Згуровський також стурбований недосконалістю наявних нині ліцензійних та акредитаційних процедур і готовий прийняти допомогу нашої громадської організації у цій важливій для держави справі.

Володимир Яровий: Наша Міжрегіональна академія управління персоналом за вісім років існування довела, що має право посперечатися за звання найкращого навчального закладу. В своїй роботі ми шукали золоту середину і знайшли її в поєднанні традиційного вітчизняного вузівського досвіду та сучасних новацій. При академії діють кілька інститутів, у тому числі — Інститут післядипломної освіти. А разом з Держакадемією керівних кадрів освіти створили Вищу школу менеджменту та бізнесу. Готуємо спеціалістів із «найходовіших» напрямів — економіки, менеджменту, соціології, права, психології. Проте це не робиться просто задля отримання диплома. При академії працює служба працевлаштування. Студенти вирушають на практику «на замовлення» фірм, підприємств, організацій. Навчальний процес організовано так, що в нього можна ввійти на будь-якому з етапів (підготовки молодшого спеціаліста, бакалавра, магістра) і отримати необхідний рівень освіти або нову спеціальність. Кожний слухач, студент забезпечений підручниками, посібниками, текстами лекцій, причому оригінальними, підготовленими на вітчизняному матеріалі нашими ж таки викладачами, а не скопійованими з іноземних підручників. До речі, МАУП пройшла і державну, і міжнародну громадську акредитацію.

Валерій Бебик: Цей приклад, гадаю, красномовно доводить, що не можна всіх огульно підганяти під визначення «недержавний вуз» і вважати його загальним. Мені більше імпонує назва «громадські навчальні заклади». Ось саме їм справді важливо й цікаво знати свій рейтинг у суспільстві. Звісно, бувають і опитування на замовлення, і необ'єктивні оцінки. Але є один вірний барометр — ринок праці. Чиї випускники там нарозхват, той вуз і може пишатися своєю роботою. Як мені відомо, вузи, що об'єдналися в МКА, не мають труднощів з улаштуванням своїх випускників. У громадських вузів є своя сильна сторона — це мобільність. Тут швидко вводять нові спеціальності, постійно відбувається пошук найкращих викладачів, їхній заробіток визначається числом запрошень на лекції. А це стимулює.

Не будемо лукавити: у нас і серед державних вузів чимало дуже слабких, що не відповідають університетському рівню. А диплом, між іншим, видають усім одного зразка. Тож, мабуть, є сенс нарешті відійти від практики видавання єдиних державних дипломів.

Диплом від диплома різниться

Володимир Яровий: Вважаю, що це спільна велика проблема. Випускник має право отримати солідний документ, який багато що йому гарантує. На жаль, давно склалася й побутує досі думка, що в країні має бути один диплом державного зразка. Хоча він і не гарантує працевлаштування. Я глибоко переконаний, що авторитет диплома залежить від авторитету того навчального закладу, що його видає. А в нас усе робиться навпаки. Право видавати держдипломи розглядають мало не як найбільше досягнення тієї чи тієї установи. І щоб отримати це право, треба пройти велику експертизу. Ліцензування лише однієї спеціальності затягується на півроку. Ось і виходить, що на забезпечення різних акредитацій, ліцензій іде дуже багато часу, а внутрішні вузівські питання й розв'язувати нема коли. Треба змінювати таку практику. Доки є суб'єктивна система визнання того чи того вузу, казати про ціну диплома складно. Вона необ'єктивна. За кордоном у кожного вузу — свій диплом. А ми, наприклад, у цій ситуації видаємо два дипломи: традиційний державний і новий, оформлений відповідно до міжнародно визнаних норм.

Валерій Бебик: Доки ліцензування в освіті монополізоване, існуватиме грунт для корупції. Хто в нас видає ліцензію на телерадіомовлення? Національна рада, сформована на паритетних засадах Адміністрацією Президента і Верховною Радою. Але чому в сфері освіти, яка стосується кожного і від якої так багато залежить в суспільному житті, в економіці, все віддано на відкуп лише міністерству? Гадаю, правильно було б розробити спеціальний закон про освіту, передбачивши в ньому право участі в ліцензуванні освітньої діяльності представників громадських організацій, а не тільки чиновників.

Георгій Щокін: Міжнародна кадрова академія вийшла з ініціативою в Європейський центр вищої освіти ЮНЕСКО про запровадження «євродипломів», що максимально відповідають прийнятим конвенціям ЮНЕСКО і Ради Європи. Питання погоджено, і низка недержавних вузів України уже отримала право на видавання таких дипломів після успішного проходження ними міжнародної громадської акредитації. Переконаний, нашим досвідом скористаються і державні вузи, бо тим самим ми беремо на себе відповідальність перед «споживачем» за якість освіти у вузі як зареєстрована міжнародна організація. І тільки після такої акредитації вуз може як або основний, або додатковий видавати документ про вищу освіту відповідно до загальноприйнятих рекомендацій ЮНЕСКО, що істотно полегшить становище українських випускників на міжнародному ринку праці.

На ринок праці без страху і докору

Микола Дробноход: Очевидно, доцільно було б змінити і систему фінансування державних навчальних установ: давати кошти не на зарплату певній кількості викладачів, а на підготовку конкретної кількості фахівців. Так би мовити, своєрідне держзамовлення.

Георгій Щокін: Цілком правильно. Адже один із головних показників роботи вузу — оцінка роботодавцями якості підготовки фахівців. Нині роботодавці мають справу переважно з випускниками державних вузів. Але ж не секрет, що половина з них за фахом не працює або взагалі безробітна. Наша система освіти зіткнулася з проблемою: скільки взагалі готувати спеціалістів тієї чи тієї професії?

Микола Дробноход: Пошуки шляхів виходу з багатьох нераціональних, безвихідних ситуацій у системі підготовки кадрів і привели нас до об'єднання з МАУП. Думаю, такі неформальні об'єднання державних і недержавних навчальних закладів із загальною науково-навчальною базою, зі своїми особливостями фінансування, методичної та педагогічної роботи можуть збагатити освітній процес. Але об'єднуватися мають рівні і за рівнем, і за якістю робіт. Тільки тоді буде користь. Не треба судити однобоко, що, мовляв, держсистема освіти вкрай розладнана, а «приватна» освіта — наша перспектива. Я все-таки схильний думати, що за нормальної організації навчального процесу в державній системі недержавні вузи, школи залишаться необхідною складовою. Причому тільки кращі з них. Їм і треба допомагати нині. Чи в змозі міністерство робити це, опинившись саме без коштів і належної уваги? Зобов'язане! Є проблеми з акредитацією, ліцензуванням. Адже справа нова, відбувається пошук, розробка методів. А це все — час. Та, на мій погляд, зроблено головне — подолано конфронтацію між державною і недержавною формами навчання.

Леонід БРОВЧЕНКО,
Олеся МЕНЖУЛІНА.



На знімку (зліва направо): В. Бебик, Г. Щокін, В. Яровий, М. Дробноход.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

ІНФОРМАЦІЯ
ПРО ВИПУСК АКЦІЙ АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА ВІДКРИТОГО ТИПУ «МЕЛІТОПОЛЬСЬКИЙ КОНСЕРВНИЙ ЗАВОД»

1. Характеристика емітента

1.1. Повна назва: акціонерне товариство відкритого типу «Мелітопольський консервний завод».

Код за ЄДРПОУ 05528289.

1.2. Місцезнаходження: 332319, Запорізька область, Мелітополь, вул. Шмідта, 65.

1.3. Акціонерне товариство відкритого типу «Мелітопольський консервний завод» створено в процесі приватизації шляхом викупу орендного підприємства «Мелітопольський консервний завод» через регіональне відділення Фонду державного майна по Запорізькій області (договір купівлі-продажу № 49 від 26.04.94, свідоцтво про власність від 15.08.95 № 60) та зареєстроване виконавчим комітетом Мелітопольської міської ради народних депутатів 20.07.95, реєстраційний № 1166.

Засновниками товариства є члени орендного колективу Мелітопольського консервного заводу, товаровиробники.

1.4. Товариство створено з метою насичення споживчого ринку та задоволення потреб населення у консервованій плодоовочевій продукції, а також отримання дивідендів в інтересах акціонерів.

Предметом діяльності товариства є:

виробництво плодоовочевих консервів;

закупівля та реалізація плодоовочевої сировини;

вивчення та узагальнення інформації про попит населення, розробка заходів щодо розширення асортименту продукції, яка виробляється, та підвищення якості товару;

організація фірмових крамниць з продажу продукції;

здійснення оптового продажу продукції торговельним організаціям держторгівлі, орендним та кооперативним підприємствам, риночним споживачам України та закордонних країн відповідно до чинних законодавчих актів;

впровадження нових форм торгівлі, організація реклами товарів;

самостійне рішення питань розвитку матеріально-технічної бази, в тому числі розширення та технічне переозброєння виробничих фондів, їх ремонт і технічне обслуговування;

розробка та впровадження нових технологій виробництва;

інші види діяльності, що не заборонені чинним законодавством.

1.5. Розмір статутного фонду становить 53088 грн. —всі 100% оплачено.

1.6. Спискова чисельність працюючих — 324 чол.

1.7. Дані про керівників:

голова правління — Серебряков Олег В'ячеславович, освіта вища, кваліфікація менеджер, загальний стаж роботи 15 років;

головний бухгалтер — Адон'єв Олександр Васильович, освіта вища, кваліфікація бухгалтер, загальний стаж роботи 33 роки.

2. Опис ділової діяльності емітента

2.1. АТВТ «Мелітопольський консервний завод» виробляє плодоовочеві консерви, майонез, розфасовує оцет, соняшникову олію.

2.2. Обсяги виробництва та реалізація продукції за відповідний період:

	Обсяг продукції в діючих оптових цінах, тис. грн.		Обсяг виробництва	
	на 01.01.97	на 01.07.97	на 01.01.97	на 01.07.97
Плодоовочеві консерви	1361,0	220,0	3015 туб	609 туб
Інша продукція	212,0	58,1	34,9 т. дкл.	9,6 т. дкл.

Наукові дослідження та інвестиції не проводилися.

2.3. Результати фінансової діяльності емітента за останній фінансовий рік та квартал поточного року, тис. грн.:

Показники	на 01.01.97	на 01.07.97
Виручка від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) за винятком державного регулювання цін, ПДВ	1553,2	573,4
Всього за активами балансу	7094,1	6703,6
Балансовий прибуток	231,6	113,4
Прибуток, використаний у звітному році	231,6	113,4
Дебіторська заборгованість	90,2	90,6
Кредиторська заборгованість	1607,9	1596,2

Простроченої кредиторської заборгованості емітент не має.

Фінансовий стан за 1996 рік підтверджений висновком незалежної аудиторської фірми «САПА-АУДИТ» (Запоріжжя), ліцензія серія АБ № 000056, видана Аудиторською палатою України 03.03.94 р. № 37.

3. Дані про емісію акцій

3.1. Рішення про випуск акцій прийняте загальними зборами 13.03.97 протокол № 1. Раніше випущених в обіг цінних паперів немає.

3.2. Мета випуску акцій — розподіл майна, зокрема орендного, після його викупу, формування статутного фонду.

3.3. Запланований обсяг емісії: 53088 грн.

3.4. Вид і категорія акцій: прості іменні. Акції на пред'явника та привілейовані не випускаються. Кількість акцій — 5056 шт. Номінальна вартість — 10,5 грн. кожна. Акції випускаються однією серією з номерами від 1 по 5056. Форма випуску — паперова.

3.5. Розподіл акцій:

працівникам трудового колективу — 4150 шт. на суму 43575 грн., що становить 82,1% статутного фонду;

товаровиробникам — 906 шт. на суму 9513 грн., що становить 17,9% статутного фонду.

У вільний продаж акції не надходять. Перевищення або недостатній рівень передплати не передбачається. Термін розміщення акцій — з 1 жовтня 1997 року по 10 жовтня 1997 року за адресою: 332319, Запорізька область, Мелітополь, вул. Шмідта, 65.

3.6. Власник акцій має право на участь в управлінні товариством, на частку прибутку (дивіденди). Одна проста іменна акція дає право на один голос в роботі загальних зборів акціонерів. Власники акцій привілеїв не мають.

3.7. Акціонери товариства без обмежень можуть розпоряджатися належними їм акціями, у тому числі продавати чи іншим чином відчужувати їх на користь інших юридичних та фізичних осіб, якщо інше не встановлено чинним законодавством. У разі смерті власника акцій, вони успадковуються відповідно до чинного законодавства.

3.8. Сплата дивідендів здійснюється щорічно до 01 квітня року, наступного за звітним, шляхом перерахування на рахунок акціонерів або іншим чином за рішенням загальних зборів, за адресою: 332319, Запорізька область, Мелітополь, вул. Шмідта, 65.

3.9. Послугами торговців цінними паперами товариство не користується.

3.10. Процентних цінних паперів не передбачається.

3.11. Чинники ризику, пов'язані з діловою діяльністю емітента:

обмеження ринку збуту продукції в зв'язку з виробництвом аналогічної продукції іншими підприємствами району;

зменшення купівельної здатності населення в Україні;

можливі зміни законодавства про оподаткування.

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ТРЕТІЙ ВИПУСК АКЦІЙ ВІДКРИТОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА «НАРОДНА ФІНАНСОВО-СТРАХОВА КОМПАНІЯ»

1. Характеристика емітента

1.1. Фірмова назва: відкрите акціонерне товариство «Народна фінансово-страхова компанія» (надалі —Товариство).

1.2. Місце розташування: Україна, м. Київ, пр-т Оболонський, 23-а, к.111.

1.3. Дата реєстрації Товариства: перереєстроване Мінською районною державною адміністрацією м. Києва 21 серпня 1997 р. за № 06159, ідентифікаційний код № 21041115 Товариство створено шляхом реорганізації відкритого акціонерного товариства «Фінансова компанія «Київська Русь» (перереєстроване Мінською районною державною адміністрацією м. Києва 20 червня 1997 р. за № 06159, ідентифікаційний код № 21041115 і є правонаступником всіх його прав та обов'язків.

1.4. Органи управління: органами управління Товариства є загальні збори акціонерів, спостережна рада, дирекція Товариства.

1.5. Загальний обсяг статутного фонду: 700 000 (сімсот тисяч) гривень. Обсяг сплаченої частки статутного фонду становить 563 915 (п'ятсот шістдесят три тисячі дев'ятсот п'ятнадцять) гривень.

1.6. Довідка про фінансовий стан: результати фінансової діяльності, достовірність бухгалтерського балансу та звіту за 1996 р. перевірені й засвідчені аудиторською фірмою «Аудитор» (ліцензія на аудиторську діяльність № 000396 від 15.11.1994 р.)

1.7. Баланс Товариства (тис. гривень):

	на 01.01.1997 року	на 01.07.1997 року
АКТИВ		
I. Основні засоби та інші позаоборотні активи	112,9	156,7
II. Запаси і витрати	128,9	81,6
III. Грошові кошти і розрахунки та інші активи	1299,2	1271,2
Всього з активу	1541,0	1509,5
ПАСИВ		
I. Джерела власних та прирівняних до них коштів, у тім числі:	1518,6	1077,7
статутний фонд	683,1	563,9
спеціальні кошти	835,5	513,8
цільове фінансування	—	
нерозподілений прибуток звітного року	—	2,7
II. Довгострокові пасиви	—	—
III. Розрахунки та інші короткострокові пасиви	22,4	429,1
Всього з пасиву	1541,0	1509,5

1.8. Звіт про фінансові результати на 01.07.1997 року (тис. гривень):

Валовий доход — 0,3

Доходи від позареалізаційних операцій — 160,9

Витрати — 88,8

Відрахування до бюджету — 4,8

Балансовий прибуток — 72,4

2. Дані про емісію цінних паперів

2.1. Дата і номер протоколу прийняття рішення про випуск цінних паперів: рішення правління Товариства № 5 від 01 серпня 1997 року.

2.2. Мета використання фінансових ресурсів, залучених від емісії: збільшення статутного фонду, що дасть змогу спрямувати всі фінансові ресурси, одержані від емісії, на збільшення розміру обігових коштів для залучення їх у розвиток товариства.

2.3. Обсяг емісії, що планується: 136 085 (сто тридцять шість тисяч вісімдесят п'ять) гривень. Загальна кількість акцій: 2 721 700 (два мільйони сімсот двадцять одна тисяча сімсот) штук. Номінальна вартість однієї акції: 5 (п'ять) копійок.

2.4. Вид та категорія цінних паперів: Товариство випускає прості іменні акції у паперовій формі.

2.5. Число серій і порядкові номери:

Число серій: одна серія «С». Порядкові номери акцій: 0000001—2721700.

2.6. Місце, день початку і припинення продажу:

м. Київ, пр-т Оболонський, 23-А, к.111.

Початок відкритої передплати — 15 вересня 1997 року.

Закінчення передплати — 15 жовтня 1997 року.

Акції розповсюджуються за ринковим курсом.

2.7. Запланований курс акцій:

Акції розповсюджуються за ринковим курсом без обмежень.

2.8. Товариство не користується послугами торговця цінними паперами.

2.9. Адреси місць виплати доходів:

Виплати доходів на акції Товариства провадяться за адресою:

м. Київ, пр-т Оболонський, 23-А, к.111.

2.10. Перелік і результати попередніх емісій цінних паперів:

— першу емісію цінних паперів проведено з метою формування статутного фонду. Випущено 1 900 (тисяча дев'ятсот) штук простих іменних акцій та 100 (сто) штук іменних привілейованих акцій номіналом 5 000 (п'ять тисяч) українських карбованців серії «А», номерами з 0001—2000 включно, на загальну суму 10 000 000 (десять мільйонів) українських карбованців. Емісію акцій зареєстровано в Міністерстві фінансів України (свідоцтво № 241/1/93 від 17 листопада 1993 р.). Акції цієї емісії повністю сплачено;

— другу емісію цінних паперів проведено з метою збільшення статутного фонду Товариства. Випущено 11 276 300 (одинадцять мільйонів двісті сімдесят шість тисяч триста) штук простих іменних акцій номіналом 5 000 (п'ять тисяч) українських карбованців серії «А», номерами 00000001—11276300 включно, на загальну суму 56 381 500 000 (п'ятдесят шість мільярдів триста вісімдесят один мільйон п'ятдесят тисяч) українських карбованців. Емісію акцій зареєстровано в Міністерстві фінансів України (свідоцтво № 347/1/94 від 9.09.1994 р.). Акції сплачено повністю.

2.11. Кількість іменних акцій, випущених емітентом:

Кількість іменних акцій, випущених товариством, становить 11 278 200 (одинадцять мільйонів двісті сімдесят вісім тисяч двісті) штук, у власності керівних працівників Товариства акцій немає.

2.12. Черговість випуску акцій — акції випускаються однією серією.

3. Чинники ризику

Чинниками ризику, які можуть вплинути на фінансово-господарську діяльність ВАТ «Народна фінансово-страхова компанія», є:

— погіршення економічної ситуації в Україні;

— зміна в податковій та приватизаційній політиці.

Зміни та доповнення до інформації про третій випуск акцій Акціонерного банку «Меблібанк»

У назві інформації слово «Меблібанк» замінити словами «Український Професійний Банк».

У розділі І «Характеристика емітента» абзац другий викласти в новій редакції:

«Згідно з рішенням загальних зборів акціонерів Акціонерного банку «Меблібанк» (протокол № 9 від 18 липня 1997 р.) змінено назву банку з «Акціонерний банк «Меблібанк» на «Акціонерний банк «Український Професійний Банк».

Акціонерний банк «Український Професійний Банк» виступає правонаступником з усіх прав та зобов'язань Акціонерного банку «Меблібанк», у зв'язку з чим у всіх наступних випадках даної інформації вважати назвою банку «Український Професійний Банк».

Дані зміни внесені рішенням загальних зборів акціонерів АБ «Укрпрофбанк» від 11 вересня 1997 р. (протокол № 10).

Правління Укрпрофбанку.

Арбитражный суд Одесской области 7.07.97 г. возбудил производство по делу № 9/196 Б по заявлению Госналоговой администрации в Приморском р-не г. Одессы о признании банкротом ООО «Сувенир», расположенного по адресу: г. Одесса, ул. Пионерская, 2, р/с 3467781 в ОФ «Укринбанк», код ОКПО 20985216.

Кредиторам, а также возможным санаторам направлять заявления с имущественными требованиями в месячный срок с момента публикации по адресу: г. Одесса, пр. Шевченко, 4, Арбитражный суд Одесской области.

У номер

● Донецьк

Тримайте гроші у банкоматах

Доступ до ще одного досягнення цивілізації одержали майже сім тисяч працівників горлівського концерну «Стирол»: навпроти прохідної підприємства встановлено перший банкомат. Ще декілька таких пристроїв з'являться на заводській території найближчим часом, а в гаманцях горлівців замість звичних купюр «пропишуться» паперові картки. Одержати необхідні гроші власник картки зможе за лічені секунди без традиційних черг до віконечка каси в день зарплати. Разом з тим, підприємство зекономить чималеньку суму, відмовившись від послуг касирів та охоронців. Ідею безготівкових розрахунків на «Стиролі» втілює в життя Перший Український міжнародний банк. На черзі — ще один клієнт — маріупольський металургійний комбінат «Азовсталь».

● Одеса

Постав хату з лободи...

Регіональну програму «Власне житло» розроблено на Одещині згідно з розпорядженням голови облдержадміністрації Руслана Боделана. Водночас створюється обласний фонд підтримки індивідуального житлового будівництва. Мета — допомогти в спорудженні осель мешканцям сільської місцевості, де останнім часом спостерігається досить небажана демографічна тенденція: кількість населення дедалі зменшується. Й одна з причин цього — різке скорочення житлового будівництва: порівняно з 1990 роком введення в експлуатацію осель зменшилося на 60 відсотків. Програма «Власне житло» покликана виправити ситуацію. Забудовникам надаватимуться кредити терміном до 15 років, налагоджується виробництво нових дешевих видів будівельних матеріалів та обладнання, розробляються й впроваджуються інші заходи, аби довготривала програма «запрацювала» вже нинішнього року.

● Харків

Як вирватися з обіймів мороку

Минулого тижня півторамільйонний Харків знову поринув у пітьму — почав діяти графік віяльного від'єднання електроенергії. Це призвело до автоаварій, збільшення числа квартирних крадіжок, розбійних нападів, пограбувань тощо. До того ж, місцева влада визнає, що населення не так уже й багато заборгувало за використання енергоносіїв. А серед злісних неплатників — промислові підприємства, чимало з яких платоспроможні. Минулого місяця вони не повернули близько третини суми за використану енергію.

Втім, як вважає заступник глави облдержадміністрації Олександр Олійник, Харківська область може вирватися із обіймів мороку. Місцева Зміївська електростанція має резерв генеруючих потужностей і здатна виробляти набагато більше електроенергії. Вся проблема — в її оплаті.

● Чернігів

СБУ турбується про безпеку... печер

Співробітники управління СБУ в Чернігівській області, дізнавшись із преси про загрозливий розмив ґрунту в знаменитих Антонієвих печерах Троїцько-Іллінського монастиря (Чернігів), зібрали півтори тисячі гривень для проведення реставраційно-ремонтних робіт. Як повідомила прес-служба УСБУ, таке рішення було одностайно прийняте на загальних зборах офіцерів.

Управління справами Верховної Ради України висловлює глибоке співчуття відповідальному працівникові апарату **ІВАНОВУ Віктору Павловичу** з приводу тяжкої втрати —смерті сина **Олега**.

Цукор варять, проблеми летять



Компетентно

Майже на сімдесяти тисячах гектарів бурякового лану Тернопільщини ще набирають вагу солодкі корені, а цукровари області вже практично готові до переробки нового врожаю. Про їхні нинішні справи та перспективи йдеться у розмові з генеральним директором асоціації «Тернопільцукор» Георгієм Гамарником.

—Георгію Іллічу, які потужності залучатимуться до переробки солодкої сировини у нинішньому сезоні?

—В області працюватимуть дев'ять цукрозаводів з реальною можливістю переробки 35 тисяч тонн буряків за добу. До речі, вісім з них переведено на природний газ, до кінця року й останній, Кременецький, працюватиме на ньому.

За попередніми підрахунками, цукровари мають переробити 1 млн. 850 тис. тонн буряків і виробити 220 тисяч тонн цукру. Сезон цукроваріння має завершитися наприкінці листопада, якщо розв'яжемо безліч проблем.

Передусім дошкуляє відсутність грошей. Через це на жодному з заводів не змінено обладнання. Пальне для збирання цукрових буряків — також проблема. Через його брак пуск заводів довелося відкласти на тиждень. І хоча уклали контракт з асоціацією «Укрцукор», але й досі від неї нічого не отримали. А нам потрібно 26 тонн тисяч дизпалива, 7 тонн тисяч бензину.

—Нинішнього року запроваджено квотування виробництва цукру. Яка ваша думка щодо цього?

—Загальна квота для нашої асоціації, визначена державними органами, становить 110 тис. тонн. Решту сировини перероблятимемо на давальницьких умовах. Тобто згідно з рекомендаціями міжвідомчої комісії, 59 % цукру отримуватиме товаровиробник, 41 — завод. Гадаю, такий розподіл розв'яже певною мірою руки цукроварам і економічно зацікавить їх допомагати товаровиробникам.

—Безперечно, тепер інтереси виробника сировини і її переробника спільні — швидко й без втрат зібрати урожай. Чи не звідси народилася ідея придбання нашими цукрозаводами зарубіжних бурякозбиральних комплексів?

—Сільгоспвиробники не можуть купити дорогу техніку. Тому Лановецький, Тернопільський, Борщівський та Бучанський заводи беруть банківський кредит і невдовзі придбають сім датських комбайнів «Тім». Є надія, що на ланах Тернопільщини вони працюватимуть уже нинішньої осені. Такі агрегати вибрали не випадково: у них мінімальні втрати — 3—5 відсотків.

—Якою буде ціна на буряки і майбутній цукор? Адже на міських ринках вона різко зросла...

—Орієнтовна ціна однієї тонни солодких коренів — 84 гривні разом з ПДВ, а мінімальна оптова вартість тонни цукру, у якій об'єктивно закладені всі затрати на його виготовлення, — 1190 гривень. До речі, ви згадали про ринок. Сьогодні ми зіткнулися з парадоксальним явищем: навесні на цукор складалося три ціни. Залежно від кон'юнктури їх встановлювали цукрові заводи, сільгосппідприємства та фізичні особи, які вирощували буряк. Унаслідок цього окремі ділки скупили цукор, протримали його до осені, а тепер продають удвічі дорожче. Водночас державні харчові та переробні підприємства залишилися «на голодному пайку». Отож, щоб надалі не допустити таких прорахунків, необхідно вже тепер відрегулювати ринок на державному рівні.

Богдан НОВОСЯДЛИЙ.
Тернопільська область.

Ювілеї

Були б покупці — резерви знайдуться

Не багато в Європі країн, що мають такий унікальний генофонд плодових дерев, який є в одній з найбільших на нашому континенті Кримській помологічній станції Української академії аграрних наук. У ці дні її колектив відзначає 60-річний ювілей.



Незважаючи на економічну скруту, станція, за словами її директора, кандидата сільськогосподарських наук Валентина Негоди, завдяки своїй господарській діяльності, високим урожаям садів не звертається з простягнутою рукою за допомогою до держави. Тут вчасно отримують заробітну плату, яка останнім часом зросла на 50 відсотків.

Та найголовніше досягнення колективу — він зберіг унікальну колекцію, що налічує близько 5 тисяч різноманітних сортів яблунь, груш, абрикосів, слив, айви, персиків, черешень, вишень та інших плодових дерев. Це багатство не просто зберігають, а й вивчають: лише за останні три роки садівникам півдня України було передано 30 нових районованих сортів. Щороку тут вирощують 50—60 тисяч саджанців.

— Можемо значно збільшити виробництво, резерви є, — підкреслив Валентин Негода. — Були б покупці. Нещодавно на станції освоїли нову технологію вирощування саджанців, що дає змогу отримувати їх з кожного гектара у десять більше з кожного гектара, ніж за звичною.

Михайло СТЕЦЮК.
Севастополь.

А без другого хліба і життя - не життя

Цьогорічної осені сільськогосподарським підприємствам Волині всіх форм власності належить зібрати врожай картоплі на площі більше 70 тисяч гектарів. Порівняно з минулим роком вона загалом збільшилася на 1000 гектарів. У індивідуальному секторі області картопляне поле займає 65 тисяч гектарів, що значно більше, ніж у минулі роки.

—Торік брали по 130 центнерів бульб з гектара, — розповів заступник начальника управління сільського господарства і продовольства Волині Анатолій Зозуля.—Нині очікуємо взяти дещо менше. Річ у тім, що картопляне поле в деяких районах поліської зони було повністю затоплене водою. Там узагалі нема картоплі. За попередніми підрахунками, область матиме близько 700 тисяч тонн земляних плодів. Для власних потреб вистачить. 50 тисяч тонн зможемо продати в інші регіони України. Виконаємо і регіональний контракт — здамо п'ять тисяч тонн.

Власне, бульба непогано родить в області щороку. В недалекому минулому в господарствах Волині садили її на 35—40 тисячах гектарів. На кожному в середньому накопували по 180 — 210 і навіть 300 центнерів картоплі. Ще і сьогодні в агрофірмі «Ратнівська» Ратнівського району кожен гектар дає не менше 200 центнерів. Тут особливу увагу приділяють створенню насінневого фонду для власних потреб, велику кількість продають іншим господарствам. Бо неможливо домогтися стабільних урожаїв цієї культури без належної організації сортооновлення.

Мають змогу купувати нові сорти і картоплярі-індивідуали. Проблема в іншому — як збути вирощене. Показовий у цьому плані був минулий рік. Картопля гарно вродила, врожай видався на славу, але за чиєюсь примхою ринок заполонила бульба, завезена з Польщі, Туреччини та інших країн. Волиняни змушені були за безцінь збувати свою.

—Торік ми не знали, куди діти більше 100 тисяч тонн картоплі, — розповів Анатолій Зозуля. —Хотілося б, щоб це не повторилося...

Богдан БЕРЕКЕТА.
Волинська область.

Спорт

Успішного старту, «Динамо»!

Сьогодні матчем у голландському Ейндховені з клубом «ПСВ» розпочинають свої виступи у Лізі чемпіонів київські динамівці.

Напередодні відльоту нашої делегації у Голландію, у ході прес-конференції в клубі майстрів «Динамо», президент київського клубу Григорій Суркіс зазначив, що вже сам факт участі команди в елітарному європейському турнірі є головною мотивацією для футболістів, сповнених бажання показати у грі з чемпіоном Голландії свої найкращі якості. Молоді гравці київського «Динамо» — основа основ національної збірної України — отримали необхідне загартування у міжнародних матчах і спроможні дати бій будь-якому супернику. В цій ситуації команду турбують лише травми деяких провідних футболістів (Олег Лужний, Олександр Хацкевич) і, звичайно ж, якість суддівства. «Можна не сумніватися, такий досвідчений тренер, як Валерій Лобановський, робить усе, щоб «Динамо» підійшло до матчу з «ПСВ» у всеозброєнні», — резюмував Григорій Суркіс.

Оцінюючи суперників «Динамо» по Лізі чемпіонів, президент АТ «ФК «Динамо» (Київ)» зазначив, що в нашій групі немає команд, які вже після перших турів «ляжуть на лопатки». Певні недоліки є у «ПСВ», англійського «Ньюкасла», відчуває деякі труднощі, особливо у грі в обороні, й іспанська «Барселона». Хоча вона далеко не та, що перемагала динамівців у 1993 році. У свою чергу, і суперники обов'язково спробують скористатися з проблем, які існують у грі «Динамо».

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◊ Рукописи не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі і понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 257138.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311174.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.